

R.M. Mc Cheyne

IK SLIEP, MAAR MIJN HART WAAKTE

„Ik sliep, maar mijn hart waakte; de stem mijns Liefsten, Die klopte, was: Doe mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte! Want Mijn hoofd is vervuld met dauw, Mijn haarlokken met nachtdruppen.” (Hooglied 5 : 2)

De voorgelezen tekst bevat een van de treurliederen, waaruit dit heerlijke boek is samengesteld. Het onderwerp daarvan is een gesprek tussen een verlaten en bedroefde vrouw en de dochters van Jeruzalem.

1ste Vooreerst verhaalt zij hen, hoe zij door luiheid haar man van zich gestoten heeft. Hij was voor een dag op reis geweest en zou niet voor des avonds terugkeren. In plaats van met ongeduld op haar heer te wachten, had zij de deur gesloten en zich ter taste begeven: „Ik sliep, maar mijn hart waakte.” In deze half slapende, half wakende toestand, hoort zij de stem van haar man: „Doe mij open, mijn zuster, mijn vriendin, mijn duive, mijn volmaakte! want mijn hoofd is vervuld met dauw, mijn haarlokken met nachtdruppen.” Maar de luiheid had de overhand op haar en zij wilde niet opendoen, maar antwoordde hem met dwaze verontschuldigen: „Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weer aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weer bezoedelen?”

2e. Zij verhaalt haar verder haar droefheid en angst om haar man te vinden. Hij trachtte de deur te ontgrendelen, maar die was gesloten. Dit deed haar geheel ontwaken. Zij liep naar de deur en deed open, maar haar geliefde had zich omgekeerd en was weggegaan. Zij luisterde, zij zocht buiten de deur, zij riep, maar hij antwoordde niet. Zij volgde hem op de straten, maar de wachters vonden haar, en sloegen haar en namen haar sluier van haar, en tegen de morgenstond verscheen zij aan de dochters van Jeruzalem en bezwoer hen haar te helpen: „Ik bezweer u, indien gij mijn liefste vindt, wat zult u hem aanzeggen? Dat ik krank ben van liefde.”

3e. De dochters van Jeruzalem, verwonderd over haar angst, vraagden haar: „Wat is uw liefste meer dan een ander liefste?” Dit geeft gelegenheid aan de bedroefde bruid om uit te weiden over de volmaaktheden van haar heer, hetwelk zij in een schone beschrij-

ving doet; haar hart wordt voller naarmate zij er mee voortgaat, totdat zij zeide: „Zo is mijn liefste, ja zo is mijn vriend, o, dochters van Jeruzalem!” Zij schijnen ingenomen door de beschrijving en zijn nu evenzeer bezorgd om deze liefste te zoeken. „Waar is uw Liefste heengegaan, o gij schoonste onder de vrouwen? waarheen heeft uw liefste het aangezicht gewend, dat wij hem met u zoeken?” (Hooglied 6 : 1).

Dit is het eenvoudige verhaal dat wij voor ons hebben. Maar u zult spoedig bemerken, dat er een diepe zin in ligt; dat het verhaal slechts een spiegel is, waarin ieder verstandig kind Gods de gewone ondervindingen uit het leven van een gelovige kan zien.

1e. De bedroefde bruid is de gelovige ziel.

2e. De dochters van Jeruzalem zijn medegelovigen.

3e. De wachters zijn leraars.

4e. En de alom Geliefde is onze Heere en Heiland Jezus Christus.

1. Gelovigen laten door traagheid dikwijls een gelegenheid voorbijgaan om met de Heere gemeenschap te hebben.

1. Merk op dat Christus gelovigen zoekt. Het is waar dat Christus onbekeerde zielen zoekt. De hele dag strekt Hij Zijn armen uit tot een verhard en ongehoorzaam volk. Hij is de herder die het verloren schaap zoekt. Maar het is waar dat Hij ook zo Zijn eigen volk zoekt, opdat Hij bij hen mag wonen en hun vreugde volmaken. Christus laat een ziel niet varen, wanneer Hij haar de zonde vergeven heeft. Dan eerst bezoekt Hij een ziel getrouw. Door het dagelijks lezen van Gods Woord bezoekt Christus de gelovige ziel. Door het dagelijks gebed openbaart Christus zich aan de Zijnen op een geheel andere wijze dan aan de wereld. In het huis Gods komt Christus tot de Zijnen, en zegt: „Vrede zij ulieden.” En in het avondmaal maakt Hij zich hun bekend in de breking des broods en zij roepen uit: „Het is de Heere!” Dit zijn bijzondere tijden wanneer de Heere tot de Zijnen komt.

2. Merk op, dat Christus zo aan de harten van de gelovigen klopt. Zelfs gelovigen hebben deuren aan hun harten. U zou misschien denken dat, wanneer Christus eenmaal ingang gevonden heeft in het hart van een zondaar, Hij nooit meer tegenstand zou vinden. U zou denken, dat, gelijk Simson de poorten van Gaza met deuren en grendels wegdroeg, zo ook Christus al de poorten en deuren van gelovige harten wegneemt. Maar nee, er blijft een deur aan het hart en Christus staat en klopt. Hij wil graag binnenkomen. Het is Zijn vreugde niet dat wij eenzaam en verlaten zouden zijn. Het is Zijn blijdschap om tot ons te komen en avondmaal met ons te houden en wij met Hem.

3. Merk op, dat Christus zegt: „Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duive, Mijn volmaakte.” O, welk een aaneenschakeling van liefelijke woorden is hier, die alle betrekking hebben op een arme zondaar, die in Christus gelooft.

1ste. „Mijn zuster.” U herinnert u hoe Jezus Zijn hand naar Zijn discipelen uitstreekte en zei: „Ziet Mijn moeder en Mijn broeders; want zo wie de wil van God doet, die is Mijn broeder, en zuster, en moeder.” (Markus 3 35).

2e. „Mijn liefste.” Want u weet hoe lief Hij zondaars heeft, dat Hij de hemel uit louter liefde verliet en uit louter liefde voor zondaars leefde, stierf en weer opstond.

En wanneer iemand in Hem gelooft dan noemt Hij hem: „Mijn liefste.”

3e. „Mijn duive.” Want u weet dat wanneer een zondaar in Jezus gelooft, de Heilige Geest hem gelijk een duif gegeven wordt; daarom noemt Jezus zo'n ziel „Mijn duive.”

4e. „Mijn volmaakte.” Zonderbare naam, gegeven aan een arme, onvolmaakte zondaar! Maar u herinnert u hoe Jezus heilig, vlekkeloos en volmaakt was. Hij was dit in onze plaats; wanneer een arme zondaar in Hem gelooft, dan wordt hij als volmaakt beschouwd. Christus zegt: „Mijn volmaakte.” Met deze woorden zocht Christus een ingang te vinden in het hart van een gelovige. O, hoe vreemd dat het hart aan zo'n liefde weerstand kan bieden!

3. Merk op, Christus wacht: „Mijn hoofd is vervuld met dauw en mijn haarlokken met nachtdruppen.” Het geduld van Christus met onbekeerde zielen is wonderbaar. Dag aan dag onderhandelt Hij met hen: „Bekeer u, want waarom zou u sterven?” (Ez. 33 : 11). Nooit stond een bedelaar langer aan de deur van een rijke, dan Jezus, de almachtige Heiland, aan de deur des harten staat van zondige schepselen. Maar Zijn geduld met de Zijnen is nog oneindiger. Zij kennen Zijn liefde en willen Hem toch niet binnenlaten. Hun zonde wordt groter en toch blijft Hij genadig.

4. Gelovigen zijn dikwijls traag in deze bijzondere tijden en wijzen de Heere met dwaze verontschuldigen af.

1ste. Het uur van dagelijkse godsdienstoefening is een bijzonder uur met Christus, waarin Hij zoekt en klopt en spreekt en wacht. En toch, lieve gelovigen, hoe dikwijls bent u traag en doet dwaze verontschuldigen! U ziet op iets anders of hebt uw hart gezet op aardse genoegens en u laat de Heiland niet in.

2e. Aan de tafel des Heeren is men zeer bijzonder met Christus. Dan horen de gelovigen Hem kloppen en zeggen: „Doe Mij open.” Hoe dikwijls laat men deze gelegenheid voorbijgaan door traagheid, door gebrek om de gave die in ons is op te wekken, door gebrek aan oplettendheid, door aan wereldse dingen te denken, door onwil om er ons mee bezig te houden! „Ik heb mijn rok uitgetogen, hoe zal ik hem weer aantrekken? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zal ik ze weer bezoedelen?”

Zonder twijfel zijn hier enige kinderen Gods, die Christus op de laatste sabbat niet aan Zijn tafel vonden, en die dus ongesterkt en ongetroost weggingen. Uw eigen traagheid was daarvan de oorzaak. Christus klopte, maar u wilde Hem niet binnenlaten. Beschuldigt er dus God niet van. Onderzoekt uw eigen hart, en u zult de ware oorzaak vinden. Misschien kwam u zonder nadenken, zonder zelfonderzoek en gebed, zonder opwekking des geloofs. Misschien dacht u om aards gewin of verlies en u liet de Heere voorbijgaan. Weet dan dat het uw schuld is, en niet die van Christus. Hij klopte en u wilde Hem niet inlaten.

II. Gelovigen, die in de duisternis zijn, kunnen geen rust hebben zonder Christus.

In de gelijkenis zien wij dat, toen de bruid zag, dat haar heer weggegaan was, zij zich niet meer ter ruste begaf. O nee, haar ziel was bedroefd over zijn woorden. Zij luistert, zij zoekt, zij roept. Zij krijgt geen antwoord. Zij vraagt de wachters, maar zij verwonden haar

en nemen haar sluier weg; toch houdt zij niet op met zoeken. Zij bezweert de dochters van Jeruzalem om met haar te zoeken.

Zo is het ook met de gelovige. Wanneer de trage gelovige werkelijk gevoelt dat Christus van hem is weggegaan, dan is hij niet meer traag. Gelovigen hebben rust' zolang als zij zichzelf wijs maken dat alles goed is. Maar wanneer zij gewaar worden, door de een of andere zonde of door de boosheid van hun hart, dat Christus van hen is gegaan, dan hebben zij geen rust meer. De wereld kan wel vrede hebben, zelfs al weet zij dat zij niet in Christus is. Satan wiegt hen in slaap. Zo is het niet met de gelovige hij kan niet rusten.

1ste. Hij doet alles wat hij kan. Hij luistert. Hij zoekt, hij roept. De Bijbel wordt opnieuw getrouw onderzocht. De ziel zoekt God en roept Hem aan in het gebed, maar dikwijls tevergeefs. Zij krijgt geen antwoord en heeft geen bewijs van Christus' tegenwoordigheid.

2e. Hij gaat tot leraars de wachters Gods op de muren van Sion. Zij spreken vertrouwend en oprecht met de wederstrevige ziel, nemen haar sluier weg en tonen hen haar zonden aan. De ziel is nu terneergeslagen en verwond en staat zonder bescherming. En toch laat zij niet af van Christus te zoeken. Een geheel natuurlijk hart zou hieronder bezwijken. Maar niet de gelovige, die in duisternis zit.

3e. Hij neemt de toevlucht tot Christelijke vrienden en metgezellen en vraagt hen om met hem te bidden en hem te helpen: „Ik bezweer u, o gij dochters van Jeruzalem, dat zo gij mijn liefste vindt, gij hem zult aanzeggen, dat ik krank ben van liefde.” Is er een onder u, die in duisternis zit en die aldus Christus zoekt? U dacht dat u werkelijk een gelovige in Jezus was. Maar u bent in zonde en duisternis gevallen en al uw goede hoedanigheden zijn overschaduw. U zoekt nu Christus met uw hele hart. Uw ziel is bedroefd vanwege Zijn woord. U zoekt, u roept, hoewel u geen antwoord krijgt. U onderzoekt uw Bijbel, hoewel hij u geen troost geeft. U bidt, hoewel u er geen troost in vindt, hoewel u niet zeker bent dat u verhoord zult worden. U raadpleegt leraars, en wanneer zij u de waarheid zeggen, dan bent u niet beledigd. Zij verwonden u en nemen uw sluier weg. Zij zeggen u, niet op vroegere ondervindingen te steunen, daar dit bedrieglijk is; zij vermeederen alleen uw angst, en toch volgt u Christus na. U zoekt de dochters van Jeruzalem want zij zijn Gods volk en u bezweert haar om voor u te bidden.

Is dit met u het geval? Gelijk men het aangezicht in een spiegel ziet, ziet u ook hierin uw eigen beeld? Gevoelt u dat u buiten Christus geen rust kunt hebben? Dan wees niet teveel terneergeslagen. Dit is geen bewijs dat u geen gelovige bent, maar dikwijls het tegendeel. Zeg: „Wat buigt ge u neer, o mijn ziel en bent onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven voor de verlossingen Zijn aangezichts.” (Psalm 42 : 6).

Zijn er enigen onder u, die sedert de laatste zondag door de een of andere zonde gevoelen, dat Christus van hen is weggegaan? Zonder twijfel moeten er sommigen zijn, die gedurende deze week ondervonden hebben dat, hoewel zij aan de tafel des Heeren komen, nochtans hun verzenen tegen Hem opgeheven hebben. En zit u nu tevreden, zonder vrees terneer? Bent u gevallen en zoekt u niet zo haastig mogelijk op te staan en Christus te zoeken? ach, dan twijfel ik over uw toestand. Maar zeg liever, ik behoef niet te twifelen: u hebt nooit de Heiland gekend u bent de Zijne niet.

III. Gelovigen, die in duisternis zitten, zijn krank van liefde en meer dan ooit vol van de lof van Christus.

In de gelijkenis verhaalt de bruid aan de dochters van Jeruzalem, dat zij krank is van liefde. Dit was de boodschap, die zij haar gaf om hem aan te zeggen, en toen zij haar vragen deden over haar liefste, toen gaf zij haar een rijke en levendige beschrijving van zijn volmaaktheden, en eindigde zeggende: „Zulk een is mijn Liefste.”

Zo is het met de gelovige in tijden van donkerheid. „Hij is krank van liefde.” Wanneer Christus tegenwoordig is, dan voelt hij zich niet krank. Christus is de gezondheid van de ziel. Wanneer ik Hem gelovig als een Borg aanneem, dan verspreidt zich een grote kalmte over de inwendige mens; de pols van de ziel slaat kalm en gemakkelijk; het hart rust zacht en in vrede in de Heere. De ziel is tevreden met Hem rust in Hem: „Keer weer tot uw rust, o mijn ziel.” (Psalm 116 : 7). Daar is geen gevoel van ziekte. Op Hem te zien en Hem lief te hebben, is gezondheid voor de beenderen en gezondheid voor de ziel. Maar wanneer het Voorwerp van de liefde weg is, dan wordt het hart ziek. Wanneer het hart het geliefde voorwerp overal zoekt en het niet kan vinden, dan zucht het: „De uitgestelde hoop krenkt het hart.” (Spr. 13 : 12). Wanneer de woudduif haar metgezel verloren heeft, dan zit zij treurig en eenzaam en wil niet vertroost worden. Wanneer de vogel, die van zijn jongen beroofd is, gedurig terugkomt en heen en weer vliegt boven de plaats, waar zijn nest gebouwd was, dan vervult hij het woud met zijn klaagtonen; hij is: „ziek van liefde.” Dit is een natuurlijk verlangen. Zo is ook het geestelijk verlangen. Wanneer Jezus een gelovige ziel verlaat, dan wil zij niet getroost wezen. Wanneer de ziel leest, en bidt, en zoekt, en Jezus nog niet vindt dan treurt het hart en is krank het is „krank van liefde.” „Uitgestelde hoop krenkt het hart.” Hebt u ooit zo'n krankheid ondervonden? Hebt u ooit gevoeld dat Christus u dierbaar was, en toch niet bij u? Dat u niet op Hem kon vertrouwen, gelijk u vroeger deed, en dat uw ziel toch naar Hem verlangde en niet zonder Hem wilde vertroost wezen? Indien u dit hebt ondervonden, bedenk dan:

1ste. Dat het een gelukkige krankheid is, geen natuurlijke, maar een geestelijke. Al de moeilijkheden van de aarde zouden u niet „krank van liefde” maken. Nooit zult u er van genezen worden, tenzij u Jezus leert kennen.

2e. Bedenk dat het niet goed is om „krank van liefde” te zijn, het is beter gezond te zijn, Christus te bezitten en Hem in eenvoudigheid lief te hebben. De hemellingen klagen nooit over krankheid. Blijf niet in deze ziekelijke toestand, maar bidt Jezus dat Hij u geneest.

3e. Ik vrees echter, dat velen nooit deze krankheid gevoelen en niet weten wat het is. O, lieve zielen, bedenk dat, indien u nooit de krankheid van de genade voelt, het waarschijnlijk is dat u nooit het leven uit genade gevoeld hebt. Indien u hoorde van iemand, dat hij gedurende zijn gehele leven nooit pijn of smart gekend had, dan zou u er uit opmaken, dat hij dood was geweest en dat hij nooit geleefd had. Zo ook gij, indien u niets kent van het kranke gevoel van het hart eens gelovigen, dan is het maar al te duidelijk dat u dood bent, dat u nooit geleefd hebt.

IV. De gelovige, die in duisternis zit, looft de Heere.

Er is geen duidelijker bewijs voor een ware gelovige dan dit. Voor de onbekeerde heeft Christus geen gedaante noch heerlijkheid, geen gestalte dat zij Hem zouden begeren. Zelfs bekeerde zielen hebben geen waar begrip van de volmaakte gestalte van Christus. Indien zij zagen hoe Christus in al hun noden voorziet, dan zouden zij niet bezorgd zijn. Maar voor de gelovigen, die in duisternis zijn, heeft Christus een gedaante Hij is schoner dan Hij ooit te voren was. En wanneer de vleiende wereld, of onverschillige lieden vragen: „Wat is uw liefste meer dan een ander liefste?” Dan vindt hij er zijn genoegen in om Zijn volmaaktheden, Zijn persoon, Zijn daden, en alles van Hem op te noemen. Hij vindt er vermaak in om te zeggen: „Hij is de voornaamste onder tienduizend,” „Zijn gehemelte is enkel zoetigheid,” „Hij is zeer liefelijk.”

Een woord tot gelovigen, die in duisternis zijn. Er mogen sommigen zijn die in duisternis wandelen en geen licht hebben. Doe gelijk de bruid; zoek Hem niet alleen, maar loof Hem, door Zijn volmaaktheden te roemen.

1. Omdat dit de beste weg is om Hem te vinden. Een van de voornaamste redenen van uw donkerheid is uw gebrek om Christus aan te nemen. Satan dwingt u om aan honderd andere dingen te denken voordat hij u aan Christus wil doen denken. Wanneer het oog uws geloofs volkomen op Christus gericht is, dan zal uw duisternis in een ogenblik verdwijnen. „Zie op Mij en wordt behouden.” Niets doet u meer op Hem zien dan aan anderen over Zijn volmaaktheden te spreken.

2. Omdat u anderen zult overhalen om met u Hem te zoeken. O, lieve broeders, de reden waarom er heden ten dage zoveel duistere Christenen zijn, is dat er zoveel eigenzinnige Christenen zijn. De mensen leven voor zichzelf. Indien u voor anderen wilde leven, dan zou uw duisternis spoedig verdwijnen. Prijs Christus anderen aan, en zij zullen het met u doen. Ouders, prijst Hem uw kinderen aan; kinderen doet het aan uw ouders, en wie weet of God het woord van een gelovige in duisternis gesproken, zegenen zal, dat zij uitroepen zullen: „Waar is uw Liefste heengegaan, o gij schoonste onder de vrouwen? Waarheen heeft uw Liefste het aangezicht gewend, opdat wij Hem met u zoeken?”